

Міністерство освіти і науки України
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

45

**НАУКОВО-
МЕТОДИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ**

**ВИКЛАДАЧІВ
АКАДЕМІЇ**

***Роль комплексного дипломного
проектування у підвищенні якості
підготовки фахівців***

Електронний збірник тез

ОДЕСА 2014

Тези надані в оригінальній редакції авторів

НТБ ОНАХТ

розширення та поглиблення отриманих знань, але і спроможність вивчення, засвоєння та подальшого використання нового матеріалу без сторонньої допомоги.

Правильно організована самостійна робота на технологічних семінарах являється важливою умовою в досягненні високих результатів у навчанні, в формуванні моральних якостей, є важливим фактором у розвитку вміння навчатися та використовувати отримані знання, займатися самоосвітою.

АНАЛОГІЇ В КУРСІ ФІЗИКИ

С.Г. Поліщук, В.Г. Задорожний, Т.А. Ревенюк

Аналогія – це логічна категорія, яка виникла в сфері досліджень з фізики, відіграла значну роль в розвитку цієї науки, разом її почали застосовувати в повчальній і методичній літературі для пояснення і популяризації складних питань. Звичайно висновки, зроблені за допомогою аналогій, не можуть розглядатися як доказ. Відносно конкретних об'єктів такі висновки мають лише ймовірний характер. Проте, якщо вони стосуються абстрактних об'єктів, то за певних умов можуть бути достовірними.

В основі аналогії може лежати деяка структурна єдність (наприклад: атомно-молекулярна будова речовини, єдність дискретних і неперервних властивостей), підлягання загальним закономірностям (наприклад: закони збереження) та інше.

Щодо характеру застосування серед аналогій можна виділити аналогії-порівняння і аналогії у повному розумінні слова.

Аналогії-порівняння відбивають подібність у властивостях порівнюваних об'єктів. Такі аналогії застосовують на початковій стадії навчання фізики. Це, наприклад відомі газо- і гідродинамічні аналогії, що використовуються при вивченні послідовного і паралельного з'єднання провідників в електричному колі.

В аналогіях у повному розумінні слова беруться до уваги ознаки, що характеризують суть процесу, його перебіг і дають змогу зробити відповідні висновки про закономірності явища або властивості певного об'єкта. Прикладом таких аналогій є аналогії між процесом випаровування рідини і явищем термоелектронної емісії, електростатичним і електромагнітними полями, між механічними і електромагнітними коливаннями.

До аналогій належить і моделювання. Моделювання – це дослідження об'єктів пізнання за допомогою побудованих моделей реально існуючих предметів і явищ.

Фізичне моделювання полягає в заміні певного об'єкта або явища експериментальним дослідженням його моделі, що має ту саму природу.

Важливу роль відіграють моделі в мисленому експерименті. В історії розвитку науки відомі випадки, коли за допомогою мисленого експерименту було відкрито фізичні закони. Наприклад, за допомогою мисленого експерименту Галілей відкрив закон інерції. Моделювання є одним із основних засобів у тлумаченні результатів експериментів в галузі сучасної

молекулярної і ядерної фізики. Відомо, що значного успіху в розумінні структури ядра досягнуто завдяки тому, що результати експериментальних спостережень стали інтерпретувати за допомогою моделей, аналогічних до вже вивчених фізичних явищ. Наприклад, для тлумачення досліду Резерфорда можна використати відхилення струмини (або краплі) води, що витікає з бюретки від наелектризованої скляної палички.

РОЛЬ ВИКЛАДАЧА У ФОРМУВАННІ ТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ ФАХІВЦІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ГРАФІЧНИХ ДИСЦИПЛІН

Т.О. Донченко, Л.М.Сагач

Викладач вищої школи – це авторитетний представник певної галузі наукових знань, який глибоко знає свій предмет і ті, що з ним пересікаються, володіє методами своєї науки як інструментом. Викладач у вищій школі повинен не тільки навчати і викладати предмет; він має відповісти й на ряд взаємозв'язаних питань, що стосуються самостійного пошуку і формування у студентів дійсних знань. Навчити студентів при вивченні графічних дисциплін встановлювати їхній зв'язок з іншими предметами, оптимально застосовувати знання різних предметів при вивченні графічних дисциплін. Навчити студентів сполучати навчальну діяльність з науковим пошуком.

Навчальний процес вищої школи поєднує обов'язок навчальних дій і певну свободу пізнавального пошуку. Вища школа вимагає від викладача графічних дисциплін глибокої і багатобічної підготовки, значно більшої, ніж тільки знання свого предмета.

Сюди входить знання теорії навчання, включаючи психологію учіння, а також уміння використовувати ці знання як інструмент своєї педагогічної праці при вивченні графічних дисциплін. Викладач вищої школи не лише повідомляє студентам навчальну інформацію і визначає шляхи, форми, засоби і методи навчання набуття знань. Він, насамперед, направляє самостійний науковий і творчий пошук студентів і є активним учасником їх професійного формування. У навчальному процесі вищої школи все більший розвиток отримуватиме дослідницька діяльність студентів і творчий процес розв'язання ними науковонавчальних завдань. Навчання все більше об'єднуватиметься з науковим дослідженням і вирішенням наукових і виробничих завдань із перенесенням уваги студентів з одного завдання на інше, більш високого рівня складності. Відповідно, викладацька праця набуватиме консультатійно – творчого характеру, маючи на меті розвиток навчально - дослідницької діяльності студентів.

Існуюча система являє собою взаємозв'язану діяльність викладачів і студентів і переслідує двоєдину мету - навчання і виховання всебічно розвиненого сучасного фахівця. Повідомляючи студентам різну наукову інформацію стосовно навчання, педагог виховує професійну гідність фахівця. Повсякденне спілкування студентів і викладачів у процесі пізнання графічних дисциплін створює сприятливі умови для різнобічного розвитку фахівця і формування самостійного творчого мислення.

ЕФЕКТИВНІ ЗАСОБИ ДЛЯ ЯКІСНОГО НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ Н.В.Ліщенко	18
ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ У МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ УМІНЬ ПЕРЕКЛАДУ ФАХОВИХ ТЕКСТІВ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ КОМП'ЮТЕРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ Н.О.Макоєд	19
МАТЕМАТИКА І РОЗВИТОК ЛОГІЧНОГО МИСЛЕННЯ Т.Г.Малаксіано	20
ВПЛИВ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА САМОСТІЙНУ СКЛАДОВУ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ СТУДЕНТІВ Т.Д.Маркова	21
ПРО ХАРАКТЕР СУЧАСНОЇ ЛЕКЦІЇ ПРИ ВИКЛАДАННІ ДИСЦИ- ПЛІНИ «ПРИКЛАДНА МЕХАНІКА» (ПМ) П.Я.Бондар, С.С.Орлова	22
УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ ШЛЯХОМ ПІДВИЩЕННЯ ЗАЦІКАВЛЕНОСТІ ДО САМОСТІЙНО- ГО ОПРАЦЮВАННЯ ТЕМ КУРСУ «НУТРИЦІОЛОГІЯ» Л.М.Тележенко, В.В.Атанасова	23
МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЛАБО- РАТОРНОГО ПРАКТИМУМУ З КУРСУ МТВП В.Г.Муратов	24
ІННОВАЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ ВИКОНАННЯ НАУКОВИХ ДИ- ПЛОМНИХ ПРОЕКТІВ Л.К.Овсянникова, Л.О.Валевська, В.В.Калаянова.	25
ЗНАЧЕННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТА В ОВОЛОДІННІ СПЕЦІАЛЬНІСТЮ НА ТЕХНОЛОГІЧНИХ СЕМІНАРАХ Ю.Г.Паскал	26
АНАЛОГІЇ В КУРСІ ФІЗИКИ С.Г.Поліщук, В.Г.Задорожний, Т.А.Ревенюк	27
РОЛЬ ВИКЛАДАЧА У ФОРМУВАННІ ТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ ФАХІВЦІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ГРАФІЧНИХ ДИСЦИПЛІН Т.О.Донченко, Л.М.Сагач	28
УДОСКОНАЛЕННЯ ОЗНАЙОМЛЮВАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ СТУДЕ- НТІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ОБЛІК І АУДИТ» Л.Б.Скляр	29
СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ ЯК ІНСТРУМЕНТ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ А.Ю.Букарос	30
ОСОБЛИВОСТІ ВИХОВНОЇ РОБОТИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ ПРИ СТУПЕНЕВІЙ ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ ВІД МОЛОДШОГО СПЕ- ЦІАЛІСТА ДО МАГІСТРА З.Д.Арова, О.М. Кананихіна	31
ДО ПИТАННЯ ЩОДО САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ З ДИ- СЦИПЛІНИ «ФІНАНСОВИЙ АНАЛІЗ» Т.М.Ступницька	32
ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ У СУЧАСНІЙ ВИЩІЙ ШКОЛІ О.В.Тарасова	33
КОМПЛЕКСНЕ ДИПЛОМНЕ ПРОЕКТУВАННЯ – ЕКСПЕРИМЕН- ТАЛЬНА ІННОВАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ І.І.Савенко	34
ПОЗИТИВНІ МОМЕНТИ ТА НЕДОЛІКИ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ В.М.Кузаконь, Л.І.Шпота	35